

Το Βοηθητικό Μυαλό

By XNWeb Design

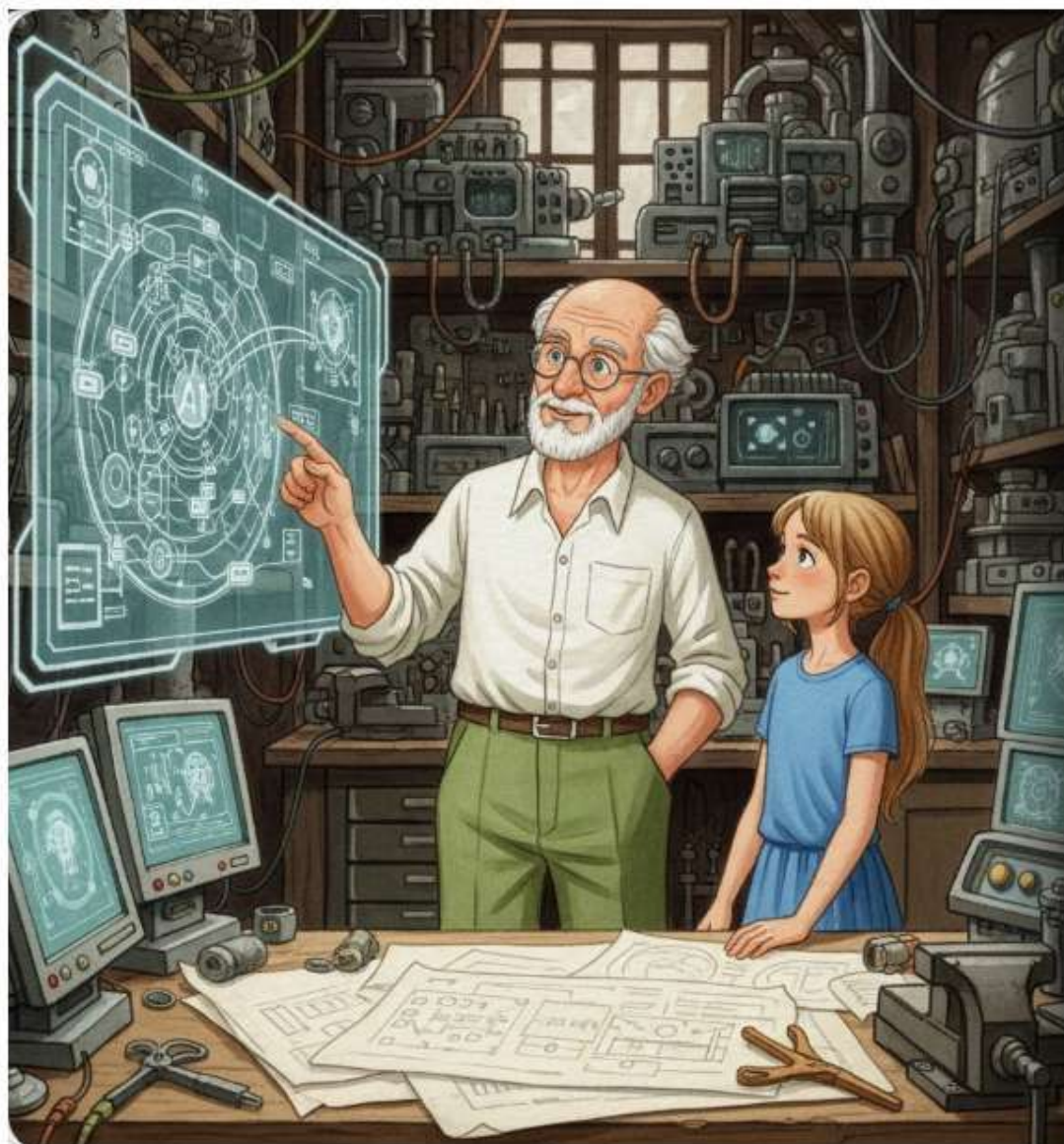

Η Αντιγόνη ήταν ένα κορίτσι με μια περιέργεια τόσο μεγάλη, που δεν χωρούσε στο δωμάτιό της.

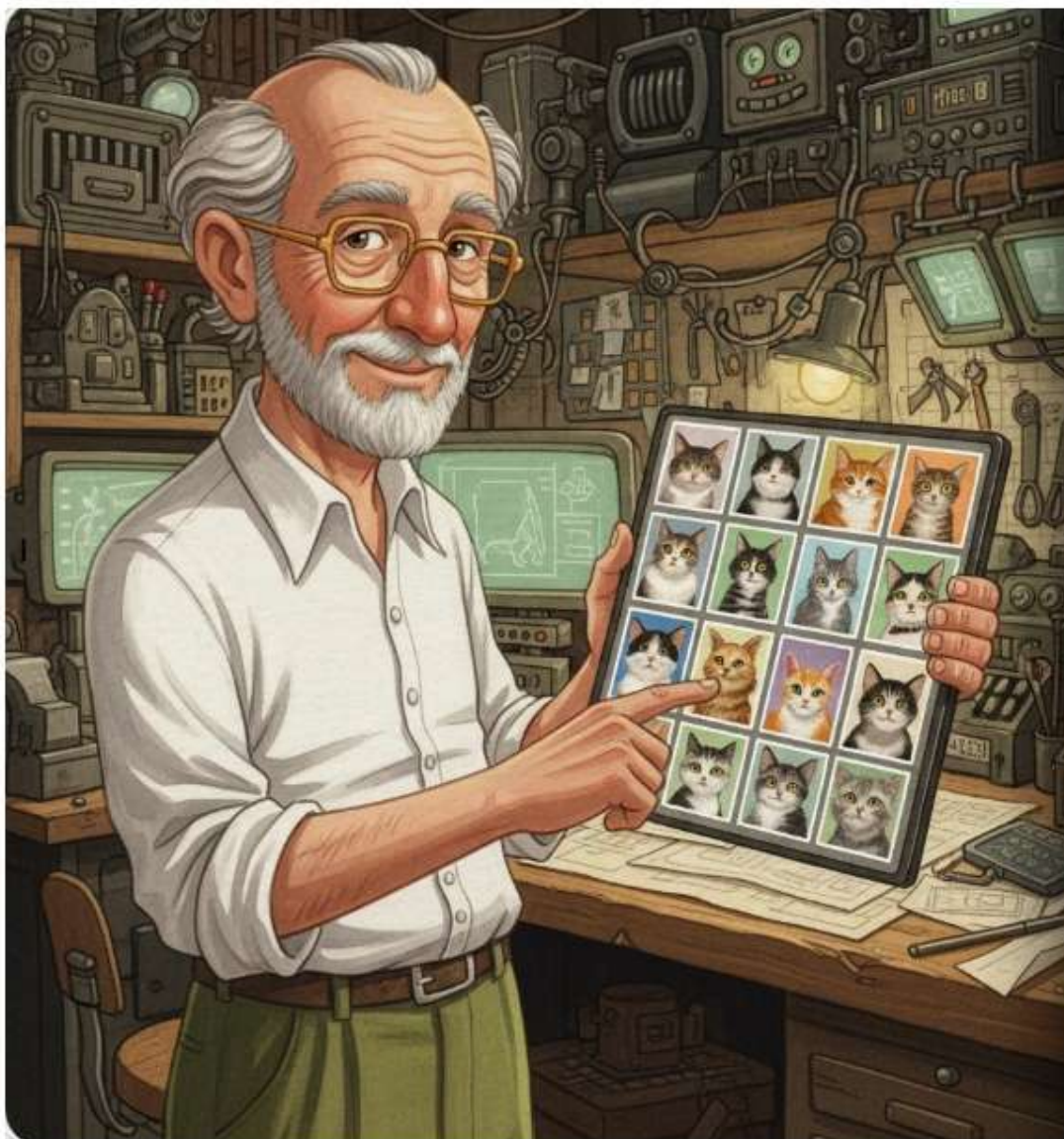
Πάντα έλυνε, έφτιαχνε και ανακάλυπτε. Μια μέρα, κοιτούσε το μικρό της ρομπότ, τον Σπύρο, που στεκόταν ακίνητος. "Πώς ξέρει να κάνει όλα αυτά;" αναρωτήθηκε.

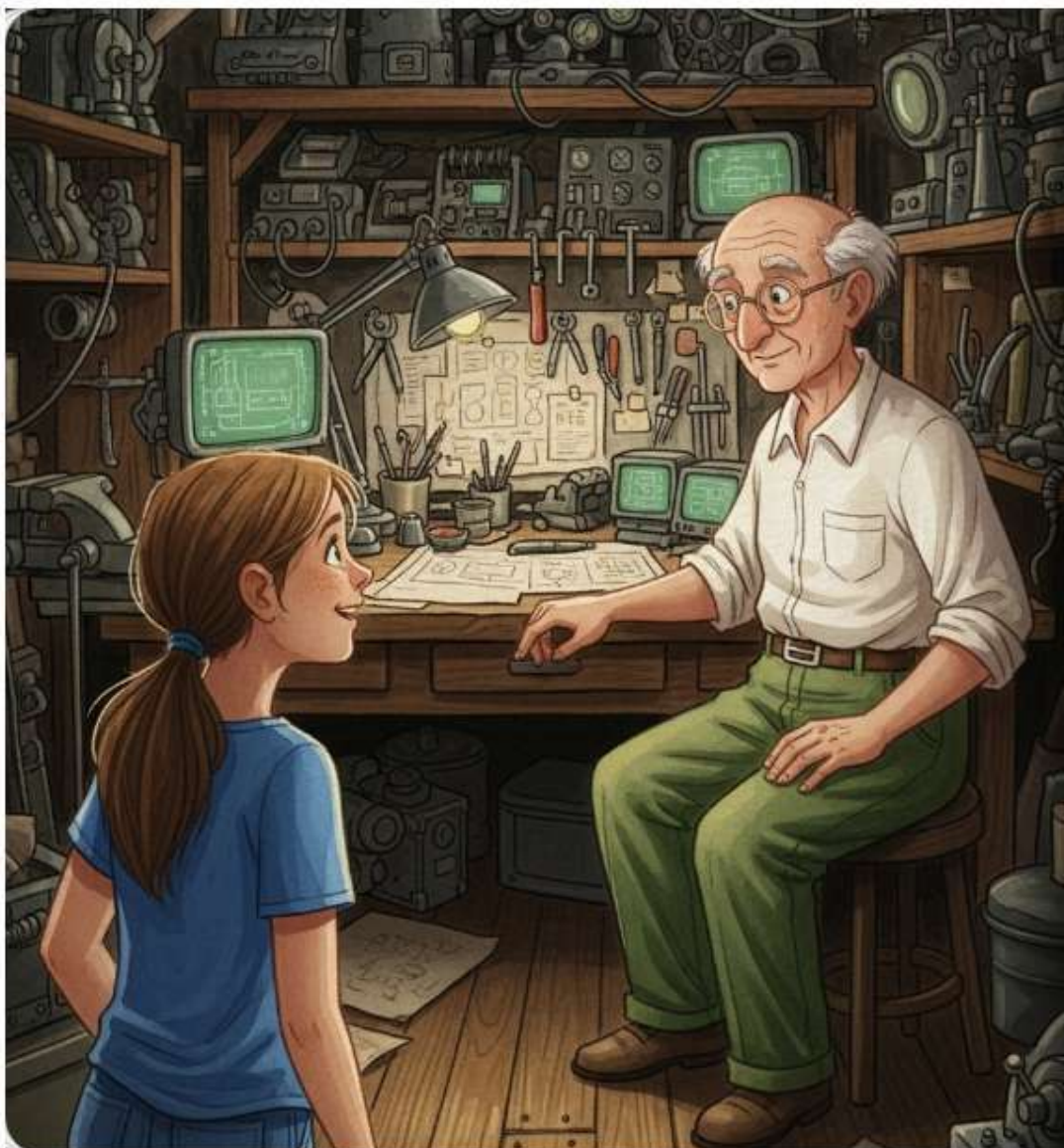
Η Αντιγόνη πήγε στον παππού της, τον κύριο Αλέξανδρο, που ήταν ο αγαπημένος της εφευρέτης. Το εργαστήριό του ήταν γεμάτο με παράξενα μηχανήματα και λαμπερά καλώδια. "Παππού," ρώτησε, "πώς ξέρουν οι υπολογιστές και τα ρομπότ τι να κάνουν; Έχουν μυαλό;"

Ο παππούς Αλέξανδρος χαμογέλασε.
"Είναι σαν ένα 'βοηθητικό μυαλό',
Αντιγόνη," είπε. "Δεν είναι αληθινό,
αλλά είναι ένα πρόγραμμα που
μαθαίνει. Του δίνουμε πολλές
πληροφορίες, όπως δίνουμε εσύ και
εγώ πληροφορίες στον εγκέφαλό μας,
και αυτό βρίσκει μοτίπα."

"Φαντάσου ότι θέλουμε να του μάθουμε τι είναι μια γάτα. Του δείχνουμε χιλιάδες φωτογραφίες με γάτες. Μετά, του δείχνουμε φωτογραφίες που δεν είναι γάτες. Το 'βοηθητικό μυαλό' μαθαίνει να ξεχωρίζει τα χαρακτηριστικά της γάτας."

"Και όταν του δείξουμε μια νέα φωτογραφία, ακόμα κι αν δεν την έχει ξαναδεί, μπορεί να μαντέψει αν είναι γάτα ή όχι. Αυτό είναι το 'βοηθητικό μυαλό' σε δράση. Μπορεί να μας βοηθήσει σε πάρα πολλά πράγματα!"

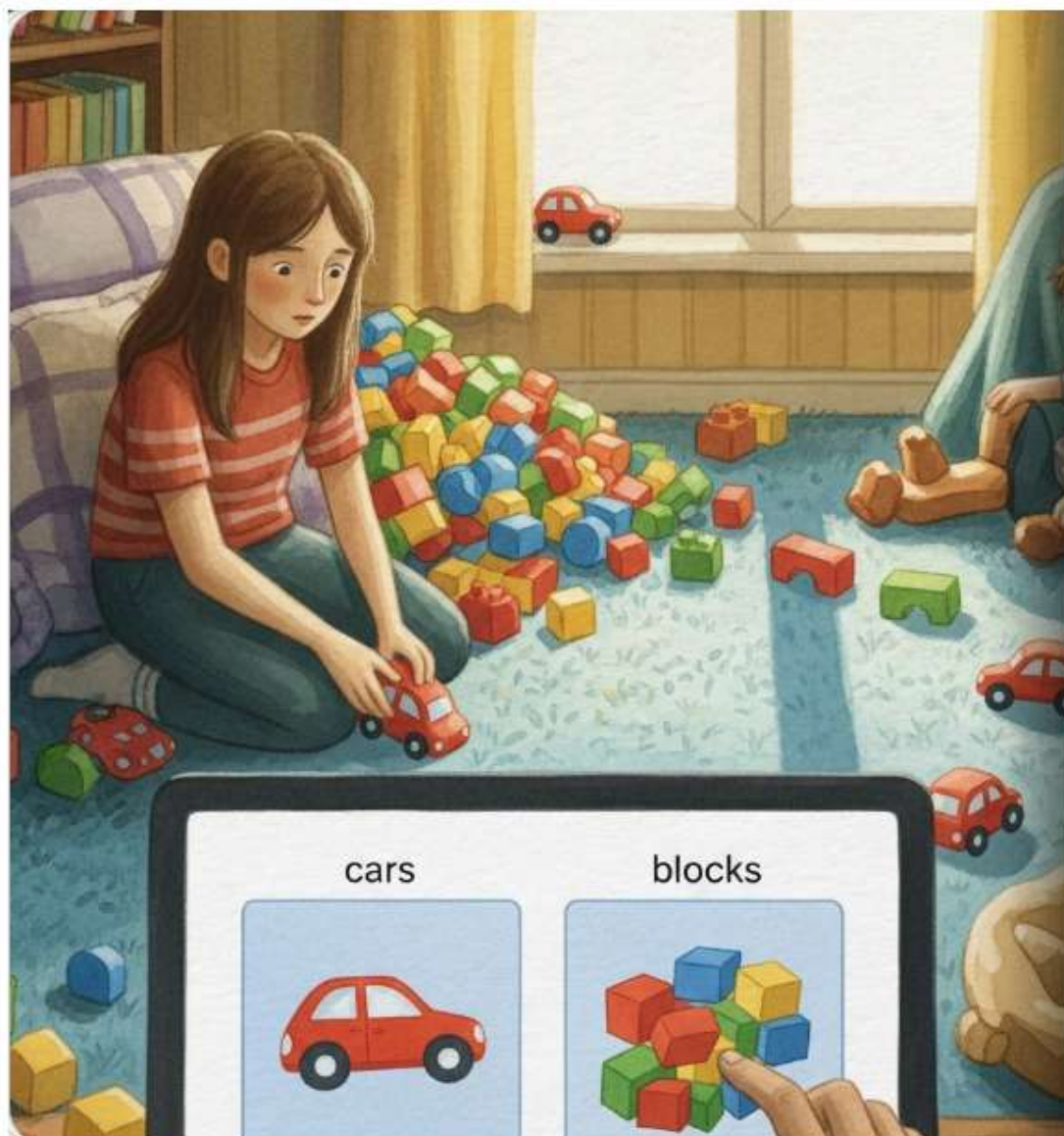
Η Αντιγόνη χαμογέλασε. "Παππού, νομίζω ότι κατάλαβα! Είναι σαν ένας έξυπνος βοηθός!" αναφώνησε. Κοίταξε το δωμάτιό της, που ήταν ακόμα ακατάστατο. "Θα μπορούσε ένα 'βοηθητικό μυαλό' να με βοηθήσει να το τακτοποιήσω;"

"Μπορούμε να το δοκιμάσουμε," είπε ο παππούς. "Θα φτιάξουμε ένα πολύ απλό 'βοηθητικό μυαλό' που θα μαθαίνει να αναγνωρίζει τα παιχνίδια σου. Θα το εκπαιδεύσουμε να ξεχωρίζει τα αυτοκινητάκια από τα τουβλάκια."

Η Αντιγόνη άρχισε να δείχνει στο πρόγραμμα τα παιχνίδια της. Έδειχνε ένα αυτοκινητάκι και έλεγε, "Αυτό είναι ένα αυτοκινητάκι!" Μετά, έδειχνε ένα τουβλάκι και έλεγε, "Αυτό είναι ένα τουβλάκι!" Το 'βοηθητικό μυαλό' άρχισε να δημιουργεί συνδέσεις.

Μετά από λίγο, το 'βοηθητικό μυαλό' ήταν έτοιμο. Η Αντιγόνη έδειξε την κάμερα του υπολογιστή σε μια μεγάλη στοίβα από παιχνίδια. Ο υπολογιστής άρχισε να τα αναγνωρίζει μόνος του! "Αυτοκινητάκι," έγραφε δίπλα σε ένα αυτοκίνητο. "Τουβλάκι," δίπλα σε ένα τουβλάκι.

Η Αντιγόνη ένιωσε μια μεγάλη χαρά.
Δεν ήταν μαγεία, ήταν επιστήμη! Το
'βοηθητικό μυαλό' δεν έκανε τη
δουλειά για εκείνη, αλλά την βοήθησε
να την κάνει πιο γρήγορα και πιο
εύκολα. Κοίταξε το τακτοποιημένο
δωμάτιό της και χαμογέλασε.